

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ «ΦΩΤΕΡΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ»

Προσκυνήτρια έγω και λάτρισσα στής ἀγάπης τὸ ὄντα, Σέχειλα γά τον δένα μέμισσα τῆς καρδιᾶς μου τὸ ποτῆρι, Και στὰ χέρια μους κρατῶντάς το τὸ ποτῆρι τὸ γενέτο. Στό φερνά, ό καλέ μου, κ' ἔτερα μή κανθῆ μια στάλα κάτω. Μά, πρὶν φτάσω, ή Μοίρα μοῦδεις τὴν ωραία μου πίστη φεύρα, Κι' ἀπ' τὸν ἴδιο δρόμο ταπείνα, σκυφτό, σάν φεύρα. Και τοῦ ποτηριοῦ τὸ δημάσιμα, τώρα ἀνάφεδο για μένα, Τὸ ἔρριξα στὰ λησμοβότανα που είδα γύρω μου διπλωμένα.

Γ. Δροσίνης

INTERMEDIA

Μάθε τὸν πόνον τὸ γερό
Βουβός στὰ δόντια σου ν' ἀλέθῃς·
Χῦνε τῆς λήθης τὸ νερό
Μεσ' στὸ πικρό κρασὶ τῆς μέθης.

Θὰ πάγ κι' αὐτέδη μιάν μοιρφιά
Καὶ ποιὸν νά γείρη ἀνόμια δοχρόνος,
—Ἐχει ὁ Θεός! — τὰ ἔπτα καρφιά
Θὲ νά μας βάλῃ δό νέος δό πόνος! ...

“Ορίζε, μιᾶρα τῷ πικρῷ,
Ἐσύ ποὺ γνέθεις καὶ ξεγνέθεις,
Χῦνε τῆς λήθης τὸ νερό¹
Μεσ' στὸ πικρό κρασὶ τῆς μέθης.

I. Γρυπάρης

ΡΟΔΟΥ ΜΟΣΚΟΒΟΛΗΜΑ

Ἐφέτος, ἄγρα μ' ἐδειρεν ή βραχυχειμωνιά,
Ποὺ μ' ἐπιασε χωρὶς φωτιά καὶ μ' ηγδε χωρὶς νιάτια
Κι' ώρα τὴν ὥρα πρόσμενα νὰ σωριαστὸν βιασειά,
Στὴ χιονισμένη στρατιά.

Μά ἔχετες, καθώς μὲ γέλαισε τὸ γέλιο τοῦ Μαρτιοῦ
Κ' ἔκλησα νά ξανθαρώ τ' ἀρχαίνη τὰ μονοπάτια,
Στὸ πρώτο μοσκοβόλημα εἶδες φόδον μακρινού
Μου δάκρυσαν τα ματιά...

Κωδητής Πασαγάδης

ΣΔΛΕΥΔΑΝ Τ' ΑΥΓΙΝΑ ΡΟΔΑ...

Σάλευναν τ' αὐγινά ρόδα
στὸ χαμόσπιτο ἀπὸ πίσω...
(κι' ώ, γιατὶ, ἀδερφούλη μου,
κι' ώ, γιατὶ νὰ σ' ἀγαπήσω ;)

Μά ἦρθε τὸ χινόπωρο.
ἀπ' τὸν κρῦο τὸ λόγγο πίσω
(γραφτὸ εἴταν, ἀδερφούλη μου
να μ' ἀγαπᾶς καὶ μένα...)

Αὐγινά καὶ γιορτινά
στὸν καλὸν ἥπιο ἀπλωμένα.
(κι' ώ, γιατὶ, ἀδερφούλη μου
νὰ μ' ἀγαπᾶς καὶ μένα ;)

Νέκυματα τὸν ἀνθοτόρος
καὶ τὰ ρόδα καῦμένα...
(γραφτὸ εἴταν, ἀδερφούλη μου
να μ' ἀγαπᾶς καὶ μένα...)

Ναπολέων Λαζανιώτης

βλεπε τὸ γυιό της.

Ο Γιάννης ἐκομπάτων στὴν Ἰδια κάμαρα μὲ τὸν Καντέτο. Η φωτὴ μάνη στήσθη τὸ κρεββάτι τῆς πλάτη στὸ δωμάτιο τους. Ηρθεῖ η γιορτὴ τοῦ "Ἀη-Διά προστάτου τῶν νοικοκυριῶν" κ' ἔγινε μεγάλο γέλαινει στὸ σπίτι. Ἐχόμενον μὲ τὸ παρπάνω, ὁ Καντέτος μάλιστα ἔκαψε τὴν καινούργια του μπλούζα. Κι' αὐτὸς ἀκόρυθος δὲ Γάιαννης φαινόταν εὐχαριστημένος. Ήθέλησε νὰ χρεψέψῃ τῇ μητέρᾳ του καὶ φωτήγι γυναικά εκλιπεῖ μάτι χαρά. Τα μεσάνυχτα πήγαν νὰ κοιμηθῶν. "Ολοί οι είχαν ἀνάγκη υπνου. Μονάχα δὲ Γιάννης δεν κοιμήθηκε.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔμερόνωντας ἡ μητέρα ἀπούσαν κάποιον νὰ περνᾶ τρέχοντας ὅπερ τὸ δωμάτιο της. Είχε σάν μια προσιθήση. — Γιάννη είσαι σύ, — Ο Γιάννης δέν ἀπαντᾷ. Γρήγορα γρήγορα ἡ μητέρα σηκωνέται καὶ βγαίνει δέξιο. — Γιάννη ποὺ πάς τας; — Τὸν βλέπει ν' ανεβαίνη στὴν ἀποθήκη· ἀνεβαίνει κι' αὐτὴ πίσω του, — Παιδί μου, για τὸ Θεό! Εκεῖνος κλεί την πόρτα καὶ σύρει τὸν σωρτό. — Γιάννη, Γιαννάκη μου, ἀπάντησε μου, τὶ πᾶς νὰ κάνγις! Ψηλωφτά μὲ τὰ γέρικα χέρια της ποὺ ἔτερεμαν ζητεῖ τὸ λουκέτο. — Ενα ποράνυρο πού ἀνοίγεται, ὁ θύρωβος ἐνός σώματος που πέτει στὴς πλευρές της; αὐτῆς ὁ κούνηγεται. Ο Γιάννης είχε πέσει ἀπό τὸ παράθυρο τῆς ἀποθήκης καὶ σκοτώθηκε. Τὰ ἔμερόνωτα ηύφαν μπρὸς στὸ πέτρινο τραπέζι τῆς αὐλῆς που είπαν γεμάτο αἷμα, τὴν μητέρα ηύμνην πού θρηνοῦσε μὲ τὸ νεκρό της πατέρα στὴν ἀγκαλιά της... (Μετάφρασης Γεωργ. Α. Πετεύνη)

ALPHONSE DAUDET

Ο ΛΗΞΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Η ΛΥΣΙΣ—Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ—ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν λύσιν τοῦ ληξαντος διαγωνισμοῦ τῆς Παγοδρομίας. "Ως βιέπουν οἱ ἀναγνῶνται μας, ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος, τὸν διποῖον πρέπει νὰ πάρουν αἱ δύο χαριτωμένες Νοθηγίδες, πρὸς ἀποφαγὴν τοῦ ὄργανος τοῦ παγού, εἰναι ὁ σημειούμενος διάριμης γραμμῆς.

Τὸν διαγωνισμὸν αὐτὸν ἔλυσαν ἐπιτυχῶς πάντες σχεδὸν οἱ ἀναγνῶνται μας, πλὴν ἐλαχιστῶν ἔξαιρεσεων.

"Ως εἶχοιεν ὑποσχεθῆ τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τῆς προχρονίας ἐγένετο εἰς τὰ γραφεῖα μας ἡ κληρωσίς δια τὴν ἀπονομὴν 15 τῶν βραβείων εἰς τοὺς λύτρας τοῦ τελευταίου μας διαγωνισμοῦ τῆς παγοδρομίας. Κατά τὴν κληρωσινταρίστατο ἐκεκτός κούσιος κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ἀναγνωστῶν καὶ συνεργατῶν μας.

Εἰς τὴν κληρωτίδα είχον τεθῆ τὰ ὄνόματα πάντων τῶν λυτῶν. Εξαντίης ἀνισύρει πρώτη μικρᾶ δίσις "Ολγα Καραφωτάκη τὸ δόμιον τοῦ κ. Γεωργίου Νάσιου" (Στιού Μπέκον 15 Δράμα) διστις κεφδίζει ἐν ἀνθοδοχείον, δευτέρος δ. κ. Απόστολος Ράμφος ἀνασύρει τὸ δόμιον τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χαλκίδην (Καλλιθέες, 31, ἐνταῦθα) διστις κεφδίζει ἐνα παπούνι, τρίτη ή δισ Θάλεια Μπιλιδιάκη ἀνασύρει τὸ δόμιον τοῦ κ. Χρήστου Ηπαλδοπούλου (Καλαβρύτων, 1, Πάτραι) κεφδίζοντος μιν γριβάτα μεταζωτή, τέταρτος δ. κ. Παναγ. Βουδούρης ἀνασύρει τὸ δόμιον τοῦ κ. Μιχαήλ Χατζημιχαήλ (Τεκές, 33, Ξινθή) κεφδίζοντος ἐνα μελανοδοχεῖον γραφεῖον, πεμπτή ή δισ "Αννα Πετροκη ἀνασύρει τὸ δόμιον τῆς δίδος" Ιωάννης Καλογεράτου (Ἄτμοβυλος Δ. Ιωάννου, Λάρισα) κεφδίζοντης ἐνα κονδυλοφόρον "οστιύδο" εκτος δ. κ. Χρήστης Κάρημαν ἀνασύρει τὸ δόμιον τοῦ κ. Σφιρινοπούλου, (Δυνάδος 20, ἐνταῦθα) κεφδίζοντος ἐνα λευκός γαντιών, ἐβδόμηδης ἀνασύρει ή δισ Κλειο Κανελλοπούλου τὸ δόμιον τοῦ κ. Βασιλείου Κιρκινέζη (Στρατιωτικοὶ Φυλακαὶ Τοπ-Χανᾶ Χανιά, Κορήτη, κεφδίζοντος ἐνα πορτοφόλι, ὡρδηνάς ἀνασύρει ή κ. Κάκια Βιλλιδάκη τὸ δόμιον τοῦ κ. Γεωργίου Μπογδάνου (Λαμία) κεφδίζοντος ἐνα κούτι ἀρωματικῶν σαπωνών, δεκάτη ἀνασύρει ή δισ Αίκαντ. Σακκοπούλου τὸ δόμιον τοῦ κ. Κωνσταντίνου Τόδκα (Αιμαρούσιον) κεφδίζοντος ἐνα φιαλίδιον ἐκλεκτοῦ ρώματος, ἐνδέκποτος ἀνασύρει ή κ. Γεωργίου Καραπάνου τὸ δόμιον τοῦ κ. Δημητρίου Μπούδιον (Αθηνῶν 1, Θεσσαλονίκη) κεφδίζοντος ἐνα ποντέρον μεταζωτὸ ματτῆλη, δωδέκποτος ἀνασύρει ή κ. Εικανούης Βούλγαρης τὸ δόμιον τοῦ κ. Ιωάννου Αλεξάκη, ανθυπασιτούσιον (Ιονίς Πεζ., Σύνταγμα, Ξινθή) κεφδίζοντος ἐνα κούτι φοντάνα ἀπό τὸ «Ντορέ», δέκποτος τρίτος ἀνασύρει ή κ. Ιωάννης Χιωτόπουλος τὸ δόμιον τοῦ κ. Θεοδώρου Κάρκα (Ρηγα Φερραρίου 69 Πάτραι) κεφδίζοντος 100 δραχμῶν μετρητή, δέκατος τέταρτος ἀνασύρει ή δ. πάνος Χατζηαθανασίου τὸ δόμιον τοῦ κ. Σαδηματακού, (Βοσσύλω 56, ἐνταῦθα, κεφδίζοντος 50 δραχμῶν καὶ δέκατος πέντετος ἀνασύρει ή δ. Δημ. Γείβες τὸ δόμιον τοῦ κ. Θεοδώρου Βόκου (Sharia Sultan, No 7, Κάριδον) κεφδίζοντος δρυγ. 25.

Ἐπι πλεον ἐτὶ τὴν εἰκασίαν τῆς πρωτοχοροντᾶς, ἀνεσύρθησαν καὶ ἄλλα ὅληματα κεφδίζοντας λέπτα τὸ τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουσέτου» κατ' ἐκλογήν, τὰ ἔξης:

1) Εδέν Ιωαννίδην Συλόπατρον, 2) Αεωνίδης Σπυρούκος Προφήτου Δανιήλ 16 Έπταύθη, 3) Ιωάννης Ζογράδος Οδοσέως 8 Θεσσαλονίκη, 4) Κών. Καρκάταδης Λαμπτοί Πατρών, 5) Ιωάννης Κιουνάνδης Ελευθερού Βενιζέλου, Χίος καὶ 6) Σωκράτης Χαλκιδικούλος, ἀνευ διευθύνεως Επταύθη.

Παρακαλοῦνται οἱ ἔνταῦθα κεφδίζοντες λέπται να διελθουν ἐπ τῶν Γραφείων μας καὶ παρακαλοῦνται τα δῶρα των, προσκομίζοντες καὶ σχετικῶν πιστοποιητικῶν ταυτότητος. Εἰς τοὺς ἐπαρχίας δ' ἀποσταλοῦν ἐπι συστάσει.

